

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Urtos/7/2018
Identifikačné číslo spisu: 2018014411
Dátum vydania rozhodnutia: 03.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2018014411.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Juraja Klimenta v trestnej veci odsúdeného T. F. o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody podľa zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 3. októbra 2018 v Bratislave sťažnosť odsúdeného T. F. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 4. septembra 2018, sp. zn. 6Ntc/13/2018, a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. napadnuté uznesenie sa z r u š u j e a Krajskému súdu v Trnave sa u k l a d á, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave uznesením zo 4. septembra 2018 sp. zn. 6Ntc/13/2018 podľa § 12 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 549/2011 Z. z.) vyslovil svoju nepríslušnosť na konanie a vec odsúdeného T. F. postúpil Krajskému súdu v Trenčíne, ako súdu príslušnému.

V dôvodoch napadnutého uznesenia Krajský súd v Trnave uviedol, že z obsahu pripojeného spisového materiálu je zrejmé, že odsúdený T. F. je štátnym občanom Slovenskej republiky a v súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 12 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z., podľa ktorého na konanie o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia je príslušný krajský súd v obvode ktorého má odsúdený obvyklý pobyt alebo vykonáva trest odňatia slobody; inak je príslušný Krajský súd v Bratislave.

Uznesenie krajského súdu odsúdený T. F. prevzal 10. septembra 2018 (č.l. 32 p.v.) a sťažnosť proti tomuto uzneseniu podal 12. septembra 2018 (č.l. 33 p.v.), teda v zákonom stanovenej lehote. V dôvodoch svojej sťažnosti uviedol, že je štátnym občanom Slovenskej republiky, pričom trvalý pobyt má vedený v obvode Krajského súdu v Trnave, a preto trvá na tom, aby vo veci uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia rozhodoval práve Krajský súd v Trnave.

Spisový materiál spolu so sťažnosťou odsúdeného bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky doručený 27. septembra 2018.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie týmto výrokom predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného T. F. je dôvodná.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že Krajskému súdu v Trnave bolo 14. augusta 2018 doručené s poukazom na čl. 5 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, za účelom ich výkonu v Európskej únii, podanie Mestského súdu v Brne, Česká republika z 1. augusta 2018 sp. zn. 10 T 41/2017 vo veci uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia týkajúceho sa odsúdeného slovenského občana T. F., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom N., okr. P., spolu s originálom osvedčenia z 1. augusta 2018, na vec vzťahujúci sa rozsudok Mestského súdu v Brne z 27. novembra 2017 č. k. 10 T 41/2017-409, ktorým bol okrem iných T. F. uznaný za vinného zo zločinu skrátenia dane, poplatku a podobnej povinnej platby podľa § 240 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. Českej republiky (ďalej len Tr. zák.) v štádiu pokusu podľa § 21 ods. 1 Tr. zák.

Za tento zločin a za zbiehajúci sa zločin podvodu podľa § 209 ods. 1, ods. 4 písm. d) Tr. zák., za ktorý bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu v Hodoníne z 29. júla 2014 č. k. 19 T 28/2014-421 bol T. F. odsúdený podľa § 209 ods. 4 Tr. zák. za použitia § 43 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 56 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu zaradený do väznice s ostrahou.

Podľa § 43 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste Okresného súdu v Hodoníne z 29. novembra 2014 č. k. 19 T 28/2014-421 a zrušené boli i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Rozsudok podľa osvedčenia nadobudol právoplatnosť a tým aj vykonateľnosť 31. mája 2018, kedy vo veci na základe odvolania obžalovaných rozhodol Krajský súd v Brne. Uznesením tohto súdu z 31. mája 2018 č. k. 9 To 76/2018-450 bolo podľa § 256 Tr. por. odvolanie obžalovaných zamietnuté.

K osvedčeniu bol priložený rovnopis rozsudku Mestského súdu v Brne z 27. novembra 2017 č. k. 10 T 41/2017-409 spolu s rovnopisom uznesenia Krajského súdu v Brne z 31. mája 2018 č. k. 9 To 76/2018-450 a overená kópia rozsudku Okresného súdu v Hodoníne z 29. júla 2014 č. k. 19 T 28/2014-421.

Podľa § 12 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia je príslušný krajský súd, v ktorého obvode má odsúdený obvyklý pobyt alebo vykonáva trest odňatia slobody; inak je príslušný Krajský súd v Bratislave. Ak konanie o uznaní a výkone rozhodnutia začína na základe konania o európskom zatýkacom rozkaze, príslušným na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia je krajský súd, ktorý koná o európskom zatýkacom rozkaze. O začatí konania o uznaní a výkone rozhodnutia upovedomí príslušný súd ministerstvo.

Podľa § 12 ods. 3 zák. č. 549/2011 Z. z. ak je rozhodnutie a osvedčenie doručené justičným orgánom štátu pôvodu priamo súdu, ktorý nie je príslušný na jeho uznanie a výkon, súd postúpi vec príslušnému súdu podľa odseku 1, o čom informuje justičný orgán štátu pôvodu. Ak nie je založená právomoc slovenských súdov na uznanie a výkon rozhodnutia podľa tohto zákona, príslušný súd vráti rozhodnutie s osvedčením justičnému orgánu štátu pôvodu bez vybavenia.

Podľa § 3 písm. g) zák. č. 549/2011 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie obvyklým pobytom trvalý

pobyt alebo prechodný pobyt. Vzhľadom k tomu potom treba považovať rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, pokiaľ neuznal svoju príslušnosť na konanie podľa tohto zákona, za nesprávne. V tejto súvislosti senát najvyššieho súdu pripomína, že najvyšší súd už vo svojich viacerých rozhodnutiach (napr. 5 Ndt 13/2018, 5 Ndt 19/2018) deklaroval právny názor, že pri určovaní miestnej príslušnosti v obdobných prípadoch je potrebné vždy vychádzať z toho, kde má odsúdený obvyklý pobyt. Druhá alternatíva uvedená v ustanovení § 12 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. prichádza do úvahy iba v prípadoch, keď odsúdený nemá na území Slovenskej republiky trvalý ani prechodný pobyt a nachádza sa vo výkone trestu odňatia slobody v niektorom z ústavov na území Slovenskej republiky. Uvedeným postupom sa tak zabráni prípadným sporom o príslušnosť a prietiahom v konaní.

Ako už bolo vyššie uvedené, odsúdený T. F. sa síce t. č. nachádza vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu Ilava, avšak výkon trestu ukončí podľa oznámenia Zboru väzenskej a justičnej stráže (č.l. 24) dňa 12. októbra 2018. Trvalé bydlisko má v obci N., okres P., čo je v obvode Krajského súdu v Trnave, preto na vykonanie konania v predmetnej veci je miestne príslušný Krajský súd v Trnave.

Vzhľadom na vyššie uvedené potom Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.